

a; както: io tema, tu tema, egli temo; io legga, tu legga, egli leggo; io nutra, tu nutra, egli nutra.

З а в ъл ъжв. в) Глаголи съ окончяниe *care gare* като: *mancare pagare*, слѣдъ *g* и *c* пріимать *h* ако казаны-ты букви ся срѣщижть съ гласни *e* или *i*; като: *mancherò, pagherò*; а това става за да ся нечестить букви *c* и *g* като *ч* и *дж*, нъ да ся произносятъ като *к* и *г*.

II. СПРЯЖЕНИЕ.

Въ второ спряженіе настояще врѣмѧ въ неопрѣдѣлително наклоненіе ся окончява на *ere*; като: на пр. *temere* (бояти ся) бою ся.

Modo Indicativo.

(Наклоненіе изявително.).

Tempo Presente.

Singolare.

Io temo	бою ся
tu temi	боишь ся
egli	бои ся
ella	бои ся

Plurale.

Noi temiamo	боимъ ся
voi temete	боите ся
eglinos	боите ся
elleno	боять ся.

Passato Imperfetto.

Singolare.

Io temeva	бояхъ ся
tu temevi	бояше ся
egli	бояше ся
ella	бояше ся

Plurale.

Noi temevamo	бояхмы ся
voi temevato	бояхте ся
eglinos	бояхте ся
elleno	бояхж ся.